

gere eksisterer, fordi der ikke er noget at flygte fra. Det at være aktiv i Solidaritet er selvfølgelig fuldt ud acceptabelt, når den pågældende organisation har fået magten i hjemlandet. Vi har undret os over, at den regel aldrig blev håndhævet, og derfor føler vi, den skal præciseres nu.

At fristen regnes fra det tidspunkt, hvor opholdstilladelsen gives, mener vi er logisk. Det er det seneste tidspunkt, hvor de danske myndigheder har vurderet forholdene i hjemlandet, og de kan jo have ændret sig drastisk, hvis der går længere tid. Derfor mener vi, det er vigtigt, at der går så kort tid som muligt mellem den seneste vurdering og det tidspunkt, hvor opholdstilladelsen skal genvurderes, nemlig efter 3 år.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Hr. Søren Søndergaard, og nu er det som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Der er mange store problemer i dansk udlændingepolitik, ingen tvivl om det, og derfor er det også godt, at regeringen endnu en gang har sat en revision af udlændingeloven på dagsordenen.

Det er f.eks. et kæmpeproblem, at den danske visumpraksis efterhånden er blevet så stram, at den stiller sig i vejen for, at almindelige udlændinge kan besøge Danmark. Den er så stram, at f.eks. en herboende politisk flygtning fra Ghana ikke kan få besøg af sin søster, på trods af at hun har opholdstilladelse i et andet EU-land, hvor hun har en ledende stilling med en årsindtægt på omkring 300.000 kr.

Det er også et kæmpeproblem, at Danmark ikke giver ordentlig undervisning til de asylsøgebørn, som i måneder og ofte år må afvente myndighedernes afgørelse af, om de kan blive i landet. Som det har været påpeget af Center for Menneskerettigheder og senest af Mellemfolkeligt Samvirke, lever Danmark dermed ikke op til de internationale konventioner om børns rettigheder, som Folketinget ellers har ratificeret.

Det er ligeledes et kæmpeproblem, at de officielle oplysninger om situationen i de flygtningeproducerende lande ofte er ualmindelig dårlige, for ikke at sige forkerte. Vi har haft Pante-licskandalen, hvor de danske myndigheder satte en nationalist til at vurdere asylansøgninger fra folk, som netop var flygtet fra nationalistisk vanvid og krig, og for nogle få dage siden måtte Dansk Flygtningehjælp tilsende Folketingets

Retsudvalg en redegørelse for situationen i en række afrikanske lande, fordi Indenrigsministeriets svar – det var i øvrigt til mig – ikke gav et dækkende billede af menneskerettighedssituationen i de pågældende lande. Sådanne formulerede Dansk Flygtningehjælp sig.

Et andet kæmpeproblem er, at mange af de flygtninge, som kommer til Danmark, behandles fuldstændig uanstændigt. Tag f.eks. de irakiske kurdere, som i årevis har været stuvet sammen i diverse asylcentre med f.eks. to voksne og tre børn på et 12 m² lille værelse, og som i halvandet år har ventet på at blive udvist. De har ikke fået nogen form for undervisning eller uddannelse, men har kun frygten for, hvad der venter forude.

Disse problemer er der al mulig grund til at tage op og gøre noget ved, og hellere i dag end i morgen. Men desværre forsøger det foreliggende forslag ikke at gøre noget ved problemerne. Det er derimod præget af en grundlæggende negativ og mistænksom holdning til de mennesker, der tillader sig at søge asyl i Danmark.

I et af de tidligere lovudkast, som blev sendt til høring, kaldte Indenrigsministeriet det ligefrem for misbrug af bestemmelserne om visum og visumfritagelse, hvis en person benyttede sit ophold i Danmark til at søge asyl. Det er meget tankevækkende, at den holdning til flygtninge trives i Indenrigsministeriet. Som Direktoratet for Udlændinge måtte belære Indenrigsministeriet om i sit høringssvar, kan asylsøgere fra et visumfrit land ikke undgå at misbruge visumreglerne, når de meget naturligt vælger indrejse i det land, hvori de søger beskyttelse. Med sin bemærkning havde Indenrigsministeriet altså gjort alle asylsøgere til misbrugere, men denne beskyldning er fjernet i det foreliggende lovfor-slag.

Men denne holdning er desværre bevaret langt hen ad vejen. Det gælder, når det handler om kriminalisering af flygtninge ved at kunne tage fingeraftryk af folk, som intet ulovligt har gjort; det gælder, når det handler om ligefrem at kunne fængsle folk, som intet ulovligt har gjort; det gælder, når det handler om ændringen af den såkaldte 3-års-regel, så man vil kunne hjemsende flygtninge, som har haft et fuldstændig pletfrit ophold i Danmark i måske 7 år, og det gælder, når det handler om at begrænse asylsøgere muligheder for at fremlægge nye dokumenter i deres sager.

Tiden tillader ikke, at jeg laver en gennemgang af alt det, vi er imod i dette lovfor-slag, men